

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. července 2018 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jiriny Říhové a přísedících Danuše Fialové a Ivany Gromanové

takto:

Obžalovaný

J. Ch.

narozen [redacted] v Litoměřicích, bytem [redacted], [redacted], nebo [redacted], okres Beroun, naposledy kuchař,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od září 2010 do června 2012 ve společném obydlí, v ulici [redacted] čp. [redacted] v Kladně a na chatě v obci [redacted], okres Benešov, opakovaně psychicky a fyzicky týral svoji družku poškozenou P. F. tak, že ji nejčastěji po požití alkoholických nápojů vulgárně nadával, urážel, vyhrožoval jí likvidací její osoby i nezletilé dcery V. F. dále opakovaně vyhrožoval fyzickou likvidací rodině poškozené, zejména v průběhu měsíce listopadu 2010, v ulici [redacted] v Kladně, když poškozená byla ve 14 týdnu těhotenství, ji po předchozí hádce chytil pod krkem, když ležela na posteli, klečel nad ní, oběma rukama ji uchopil za krk, ale nezmačkl, poškozená se bránila, volala o pomoc, dále od června 2011 do června 2012 v chatě v obci [redacted], okres Benešov, opakovaně po požití alkoholických nápojů, bezdůvodně vyvolával hádky, v jednom případě při hádce ohledně finančních prostředků v rodině, které zajišťovala převážně poškozená z vypláceného rodičovského příspěvku, ji fyzicky napadl, když seděla na židli, uchopil ji oběma rukama za krk, i s židlí povalil na zem a přitom jí dal několik facek, poškozená se útoku bránila tak, že si dala

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

ruce před tělo, dále ji v jednom případě, chytil oběma rukama pod krkem a hodil na zem, když poškozená odešla nakojit nezletilou dceru V. F., začal jí vyhrožovat zabitím s tím, že jí uváděl, aby se s dcerou rozloučila, v nočních hodinách ze dne 31.10.2011 do dne 1.11.2011, po požití alkoholických nápojů, v ložnici požadoval po poškozené sex, když ho poškozená odmítla a uvedla mu, že o pohlavní styk s ním nemá zájem, vzal ji za ruce, povalil na postel, poškozená se bránila tím, že se ho snažila od sebe odstrčit, chvíli do něj kopala nohama, obviněnému se podařilo dostat se nohama mezi nohy poškozené, neboť ji přitom držel ruce, poté ji stáhl kalhoty, spodní kalhotky a vykonal na ní pohlavní styk až do úplného vyvrcholení, v únoru 2012, když byla poškozená v 7. měsíci těhotenství, ji po požití alkoholických nápojů pronásledoval po bytě s kuchyňským nožem v ruce a přitom jí hrozil zabitím a uváděl, že jí dítě vyřízne z těla, přičemž jednání obžalovaného zanechalo následky na psychickém stavu poškozené, které lze charakterizovat jako syndrom týrané osoby,

tedy

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

jednak jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b, d) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku i za sbíhající se přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 2T 132/2014 ze dne 30. 9. 2014, jakož se zrušují i všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se P. F., bytem Kladno, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění:

1. Po dokazování, provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení, vzal soud za prokázaný skutkový děj popsany ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný J. Ch. v přípravném řízení vypověděl, že v průběhu roku 2010 se seznámil s poškozenou. Po nějaké době poškozená otěhotněla. Zpočátku bylo jejich soužití v pořádku.

Pak se začali hádat kvůli penězům a kvůli zaměstnání. Chtěl se přestěhovat do Prahy, poškozená s tím nesouhlasila. Kvůli tomu dostala „hysterák“ a chtěla ve 4. patře domu vyskočit z okna. Když na něj začala rvát, praštil ji. Když si uvědomil, co udělal, raději vyšel ven. Po chvíli se vrátil, poškozená mu otevřela. Pak po nějakou dobu spolu bydleli u jeho rodičů. Zde jejich soužití probíhalo normálně. Pak se přestěhovali k příbuzným poškozené do [REDACTED]. Zde se hádali, poškozená byla náladová. K pohlavním stykům poškozenou nenutil. Nyní již spolu nežijí.

3. U hlavního líčení obžalovaný J. [REDACTED] Ch. [REDACTED] vypověděl, že z toho, co je mu kladeno za vinu, ani jedna z věcí není pravda. Od první chvíle, co spolu s poškozenou byli, první dva roky byly příjemné, idylické, chodili ven, pak se těšili na dítě, užívali si. Potíže se dostavily, když v Kladně přišel o práci a když se stěhovali. Veškeré potíže pramenily z nedostatku peněz. Jednu dobu museli opravdu žít jen z mateřské. Poté žili v [REDACTED], kde rovněž neměl práci, vykonával pouze špatně placenou brigádní práci. Z toho vzešly hádky, ale fyzické napadání v tom nebylo, neznásilnil P. [REDACTED] F. [REDACTED] nevyhrožoval jí, ani její rodině, ani vlastnímu dítěti fyzickou likvidací nebo něčím takovým. Od září 2010 do června 2012 žili na adrese [REDACTED] v Kladně, potom na chatě v [REDACTED], okres Benešov. Částečně 3 nebo 4 měsíce žili v [REDACTED] u rodičů obžalovaného. Žili spolu jako druhá družka. Alkoholické nápoje požíval výjimečně, na alkohol ani nebylo. Nestalo se, že by vyhrožoval fyzickou likvidací družce nebo dceři V. [REDACTED] F. [REDACTED]. Nestalo se nic takového, že by družku chytil pod krkem během těhotenství a klekal si na ni, nic takového se nestalo. Ani od června 2011 do června 2012 v chatě v [REDACTED] opakovaně po požití alkoholických nápojů ji fyzicky nenapadl, když seděla na židli, ani jí nedal facku, nic takového se nestalo. Ani ji nikdy nechytíl oběma rukama pod krkem a hodil ji na zem, nevyhrožoval jí zabitím. Nikdy ji neznásilnil, to se nestalo. Dokonce v jejich vztahu, v podstatě až do rozchodu, po sexuální stránce fungovali úplně normálně. Neříká, že to bylo nějak často, prostě normálně. Rozchod přišel asi v roce 2013 před Vánoci nebo tak nějak. Určitě ji v únoru 2012 nehonil s nožem po bytě s tím, že jí vyřízne dítě z těla. Nic takového by jí nikdy neřekl a nikdy ji nevyhrožoval nožem ani jinak. Ví, že doma byla plačtivá, často bývala sama u televize, s nikým se nebavila, nechodila ani za sousedy, za kterými chodila běžně na kafe, ale přikládal to spíše starostem ohledně peněz. Na přítelkyni nesáhl za celou dobu, akorát jednou se stalo, že dostala facku, ale to bylo ve třetím nebo čtvrtém měsíci. Chtěl se odstěhovat z Kladna, ona chtěla v Kladně zůstat, tak mu začala nadávat, že je chce i s dcerou opustit, načež si ve čtvrtém patře sedla do otevřeného okna s tím, že skočí. Stáhl ji za ruku dolů, dostala facku. To je jediný jeho nejhorší prohřešek za celou dobu, co s P. [REDACTED] F. [REDACTED] žili. Verbální hádky tam byly, ale fyzické útoky nic takového. V září 2010 – červen 2012 se žádným způsobem nijak neléčil psychiatricky, ani nechodil do žádné poradny. Poškozené byla poslední měsíce uzavřená a nakonec, když ty problémy rozebírali, tak mu řekla, že ho stejně potřebovala akorát k tomu, aby spolu měli děti, že chlapa k životu nepotřebuje a že se chce rozvést. To přikládal tomu, že vztah u nich prostě vyhořel. Takže proto ty změny nálad, ale že by to bylo až na psychiatra, tak to nevnímal. Před P. [REDACTED] F. [REDACTED] byl sedm let ženatý, devět a půl roku spolu žili s J. [REDACTED] W. [REDACTED], mají třináctiletého syna. P. [REDACTED] F. [REDACTED] před ním měla více mužů, to mu sama říkala. Znal jednoho, protože se přestěhovali do Kladna, ten člověk tam ještě bydlel, jmenoval se M. [REDACTED] F. [REDACTED]. Po nějaké době se s tím člověkem začali i bavit a je pravda, že i on obžalovaného několikrát upozorňoval na to, že P. [REDACTED] F. [REDACTED] to v hlavě nemá úplně v pořádku. To byla jeho slova. Dělal brigády, ty většinou trvaly chvíli. Když bylo potřeba, vypomohli finančně rodiče obžalovaného, občas i jeho bratr, pak P. [REDACTED] F. [REDACTED] začala dostávat mateřskou. On osobně žádné sociální dávky nepobíral. Soužití s P. [REDACTED] F. [REDACTED] byly těžké časy, peněz bylo málo, ale našli si i chvíli, kdy se spolu dokázali smát, sednout si večer v klidu, podívat se na televizi, chodili na procházky nebo na nákupy s dcerou. Celé to prostě nechápe. Vztah poslední dva roky ochladl, ale rozhodně to nebylo tak šílené, jak to popisuje poškozená. Poškozená měla změny nálad, na otázky odpovídala štekáním, někdy byla úplně v pohodě. Obžalovaný neříká, že je úplný klidšas, některé věci ho dokážou naštvat, ale vcelku je normální člověk. Sexuální soužití bylo zpočátku úplně perfektní, po dvou letech v [REDACTED] to začalo ochlázet. V současné době s P. [REDACTED]

F. nemá vůbec žádné vztahy, protože když se ji snažil kontaktovat, tak mu neodpovídala na zprávy, telefony mu títala, na facebooku si ho vymazala. Děti P. F. jsou jeho, ale není jako otec ani zapsán v rodných listech dětí. Výživné proto neplatí, v podstatě od té doby, co to poškozená usekla, dceru rovněž nevidá. Když se toho dožadoval, bylo mu řečeno, ať si připraví peníze, ona že mu napíše požadavky a že teprve potom se s dětmi může vidat.

4. Jak je zřejmé z popisu výpovědi obžalovaného, tak jak je učinil v přípravném řízení a u hlavního líčení, obžalovaný trestnou činnost popíral. Popíral, že by se vůči poškozené dopustil fyzického násilí kromě jedné facky tak, jak to obžalovaný popsal ve své výpovědi před soudem, že by se proti ní dopustil sexuálního násilí.
5. Z trestné činnosti byl obžalovaný však zcela jasně a přesvědčivě usvědčován, především výpověďmi poškozené P. F., tak, jak je učinila v přípravném řízení a u hlavního líčení. Výpovědi poškozené byly jediným přímým důkazem ve věci obžalovaného, na základě kterého mohl soud učinit rozhodnutí o vině obžalovaného ze spáchání trestné činnosti tak, jak mu byla obžalobou státního zástupce kladena za vinu. Ostatní důkazy byly provedeny k ověření věrohodnosti výpovědi poškozené P. F. a tak, jak bude popsáno níže, soud je toho názoru, že tyto důkazy svědčí o tom, že výpovědi poškozené, tak jak je učinila v přípravném řízení a u hlavního líčení, je možné hodnotit jako výpovědi zcela věrohodné, usvědčující obžalovaného z účasti na skutkovém ději, který je popsán ve výroku rozsudku. To na rozdíl od výpovědi obžalovaného, který trestnou činnost popíral, tak jak je popsáno shora.
6. Svědkyně P. F. takto v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaný je její bývalý přítel. V současné době již s ním nežije, mají spolu dvě nezletilé děti. Od listopadu 2010 do 1. 12. 2014 spolu měli vztah. Po některá období žili ve společné domácnosti, po některá období žili každý zvlášť. Když spolu žili ve společné domácnosti, obžalovaný ji opakovaně fyzicky napadl, hlavně pod vlivem alkoholu. Také jí vyhrožoval zabitím. V jednom případě jí hrozil zabitím a přitom držel v ruce kuchyňský nůž. Od října 2013 do srpna 2014 žila v azylovém domě. Od 1. 12. 2014 do 1. 6. 2015 byl obžalovaný ve výkonu trestu pro neplacení výživného na syna z předchozího vztahu. V listopadu 2011 večer v ložnici ji nutil k pohlavnímu styku. Když řekla, že nechce, povalil ji a vykonal na ní soulož. Je pravdou, že s obžalovaným se definitivně rozešli v únoru roku 2014. Jeho jednání ohlásila na policii až v červnu 2015, neboť se předtím bála jeho výhrůžek, že by je mohl splnit.
7. U hlavního líčení P. F. slyšena jako svědkyně svou výpověď z přípravného řízení v podstatě potvrdila. Vypověděla, že na začátku to bylo všechno v pořádku, asi první dva měsíce, co spolu bydleli. Pak se začali hádat především kvůli tomu, že bylo málo peněz, vzhledem k tomu, že obžalovaný nepracoval a nijak se nesnažil hledat práci. Pokud ji měl napadnout ve čtrnáctém týdnu těhotenství, tak ji vzal pod krkem, už si přesně nepamatuje, jestli ležela na posteli nebo jestli ji povalil. Bránila se a volala o pomoc. V tu chvíli to přestalo. Nejhorší útoky z jeho strany začaly, když bydleli v [redacted], od roku 2011 do července 2011, poté, co se narodila dcera. Vesměs ji obžalovaný nadával, vyhrožoval, že zabije celou rodinu. Netuší, jestli jí někdy vyhrožoval nějakým nástrojem. Má to rozmazané, snaží se na to nemyslet. Je možné, že jí vyhrožoval nožem, je možné, že i ona vyhrožovala nožem v sebeobraně. Došlo ke znásilnění. 31. 10. 2011 stáli mezi futry. Obžalovaný jí řekl, že s ní chce mít pohlavní styk. Ona mu řekla, že nechce. Chvíli se o tom dohadovali, pak došli k posteli, v tu chvíli (neví, jestli k ní došli nebo jestli ji na ni obžalovaný povalil, nedokáže si to vybavit), tak z ní stáhnul tříčtvrteční černé kalhoty a kalhotky a vykonal na ní soulož několikrát. Trvalo to od půl deváté do půl druhé ráno. Sexuální násilí bylo v tomto jediném případě a bylo to po požití alkoholických nápojů. Pak jí v sedmém měsíci těhotenství vyhrožoval s nožem v ruce. To bylo, když si balil věci, protože se stěhovali z bytu ve [redacted] ulici. Seděli v obýváku, netuší už, kde se vzal ten nůž v ruce obžalovaného, jenom ví, že ji obžalovaný najednou honil po bytě, zastavili se u dveří a tam na ni křičel, že z ní toho parchanta vyřízne. Pak nůž upustil a běžel k oknu, ze kterého chtěl vyskočit. S obžalovaným žili společně od září 2010 do června 2012. Nejprve bydleli ve [redacted] ulici v Kladně, pak v Ostrově v chatě. To s tím nožem bylo ve [redacted] ulici. Obžalovaný po celou dobu požíval

alkoholické nápoje. Obžalovaný jí nadával po požití alkoholických nápojů, nedovede si už vybavit, co říkal. Většinou říkal, že ji zabije, že má známé, kteří dokážou zabít celou její rodinu, že nikomu nesmí říct, co jí dělal. Dále jí vyhrožoval fyzickou likvidací ve čtrnáctém týdnu těhotenství. To bylo, jak vyprávěla o té posteli, když ji chytil pod krkem. Bránila se, volala o pomoc. Byl tam s nimi bývalý přítel M. [REDACTED], který s nimi bydlel, ale on dost často měl sluchátka na uších, takže ji asi neslyšel. Když bydleli v chatě v Ostrově, tak obžalovaný požíval alkohol. V jednom případě při hádce ohledně financí ji obžalovaný fyzicky napadl na židli. Tuší, že to bylo tak, že nejprve napadla ona jeho. Na té židli ji napadal vícekrát a jednou napadla ona jeho, protože se bála, že jí ublíží. Uchopil ji oběma rukama za krk, i s židlí ji povalil na zem, dal jí několik facek. V jednom případě jí vyhrožoval, když šla nakojit dceru V. [REDACTED], vyhrožoval jí zabitím a říkal jí, aby se s dcerou rozloučila. To se stalo a trvalo to asi hodinu, kdy jí takto vyhrožoval. Ona brečela a pak jí řekl, že to nemyslel vážně. Pak, když byla v sedmém měsíci těhotenství, ji obžalovaný pronásledoval s kuchyňským nožem po bytě a vyhrožoval jí zabitím, že jí vyřízne dítě z těla. Na polici to neoznámila v roce 2010 – 2012, protože se bála, že obžalovaný opravdu splní svoje výhrůžky, že udělá něco její rodině, že jí vezme její nezletilou dceru V. [REDACTED]. Žili spolu do června 2012. Je pravda, že podala trestní oznámení až v červnu 2015. To už s obžalovaným neměla vůbec žádné kontakty. Byla obžalovaným hodně zmanipulovaná, pořádně si neuvědomovala, co jí dělal, a bála se. V červnu 2015, když podala trestní oznámení, obžalovaného pustili z vězení. Možná to byl ten spouštěcí mechanismus. Obžalovaný se od té doby, co ho pustili z vězení, až dosud s dcerou nestýkal. Než nastoupil do vězení v září 2014, tak se viděli. Když ukončili soužení v červnu 2012, tak obžalovaný se ještě dva roky s dcerou stýkal. Obžalovaného se bála, právě proto s ním chodila ven, protože jí vyhrožoval. Obžalovaný se stýkal s dcerou jen venku. Po výkonu trestu se s dcerou už nestýkal, protože to nedovolila. Obžalovaný není veden v rodném listě jako otec dítěte, proto si nemůže požádat o úpravu styku. V. [REDACTED] nemá v rodném listě uvedeného žádného otce. Obžalovaný neměl zájem to nijak legalizovat. Nestěžovala si nikomu z blízkých ani rodinných příslušníků, jak se k ní obžalovaný chová. Bála se, že splní svoje výhrůžky. Je pravda, že to mohl obžalovaný udělat, i když se stýkal s dcerou, také se bála. Cítí se špatně, protože se jí to všechno začíná vracet. Všechno, jak bylo u soudu čteno, tak jí začalo probíhat před očima, co se dělo. Všechno v tom Ostrově. Je taková hodně nervózní. Od obžalovaného neodešla dříve proto, že se stále bála. Bála se, že jí vezme i dceru. V současné době se obžalovaný s dcerou nestýká. Volal jí kvůli tomu, když ho pustili z vězení. Řekla mu, že se sejdou a domluví, ale nedomluvili se. Myslí si, že je schopná vše zvládnout sama, když to zvládala celou dobu až doteď. Myslí si, že ani jednomu dítěti nic nechybí. Nesvěřila se nikomu, protože se bála. Bála se, že to obžalovaný opravdu udělá. Působil na ni dojmem, že to udělá, když to někomu řekne. Její soužení s F. [REDACTED] bylo úplně v pořádku asi první rok, pak se začali dohadovat. Měli málo peněz, soužení s F. [REDACTED] představovalo psychicky dost náročný vztah. Oba nebyli psychicky v pořádku. Určitě nepodala trestní oznámení na obžalovaného, protože se bála toho, že obžalovaný se začne ucházet o své děti. Tak to určitě nebylo.

8. Z popisu výpovědí poškozené P. [REDACTED] F. [REDACTED] z přípravného řízení a hlavního líčení je zcela zřejmé to, co bylo uvedeno již shora, že poškozená účast obžalovaného J. [REDACTED] Ch. [REDACTED] na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku zcela potvrdila a vylíčila ji tak, jak je skutkový děj popsán.
9. Věrohodnost výpovědí poškozené P. [REDACTED] F. [REDACTED] vyplývá podle názoru soudu nejen ze skutečnosti, že poškozená vylíčila skutkový děj shodně jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, tedy ve všech svých výpovědích, ale i z toho, že věrohodnost výpovědí poškozené je potvrzována dalšími důkazy ve věci provedenými.
10. Především věrohodnost výpovědí poškozené je zřejmá ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychologie, jeho doplňku a výpovědi znalkyně PhDr. Romany Hübnerové. Z těchto důkazů soud zjistil, že poškozená P. [REDACTED] F. [REDACTED] je schopna obecně správně vnímat prožité události, hodnotit je, v paměti podržet a reprodukovat. Může se dopouštět zkreslení tam,

kde jsou prožité situace spojeny s traumatizujícími událostmi nebo indikují další rizika. Detekované symptomy zahrnují kritéria typická pro posttraumatickou stresovou poruchu (snížená dynamika reakcí, malá účast na vnějším dění, zablokování vyjádření vzteku, tendence utíkat před konflikty, střídání hostility a omluvění / naučené bezmocnosti) a svědčí pro přítomnost syndromu týrané ženy. Poškozená nejprve projevuje sklony ke zkreslování informací o sobě ve smyslu agravace vlastních potíží, což může svědčit pro proces nevědomý (snížování tenze prostřednictvím podpory a pozornosti od druhých), tak pro vědomé sklony spojené s účelem psychologického posouzení. U hlavního líčení ve své výpovědi znalkyně závěry písemně zpracovaného znaleckého posudku a doplnku potvrdila a dále uvedla, že pokud by se měla podrobněji vyjádřit k obecné a specifické věrohodnosti poškozené, učiní to takto: Poškozená není osobou výrazně lhavou nebo se sklony ke konfabulacím. Její obecná věrohodnost, i ta specifická věrohodnost, je zásadním způsobem ovlivněna její osobností, kterou by znalkyně zařadila do poruchy osobnosti. Vztahy vnímá velmi citlivě, až má sklony k agravaci potíží, nicméně její vztah byl určitě dynamický. To je základní osa. I projev poškozené u hlavního líčení, kterému byla znalkyně přítomna, popisoval dynamiku vztahu normálně citově dvou milujících se lidí, ale těžko lze z pohledu psychologa říci, že její specifická věrohodnost naprosto odpovídá tomu ve smyslu pro obžalobu forenznímu významu. Poškozená je jednoznačně týranou osobou, vždy se citově váže, je submisivní, i histrionská, nicméně nelze odlišit, v jakém vztahu. Je to pouze dynamicky vytrženo v jejím dynamickém vztahu obžalovaného s poškozenou nebo v celkovém vývoji osobnosti poškozené od raného dětství do současnosti. Poškozená se nachází v takovém stavu, že pokud se nebude léčit terapeuticky, i po psychiatrické stránce, bude mít výhledově problémy s uplatněním ve společnosti i s navazováním dalších vztahů, možná i ve vztahu k dětem v pubertě. Nedá se však stanovit, do jaké míry je tento psychický stav poškozené zapříčiněn soužitím s obžalovaným. Znalkyně nemůže říci, že celkově psychický stav poškozené by byl zapříčiněn pouze žitím s obžalovaným, neboť problémy měla poškozená již od dětství.

11. Zde je nutné uvést, že ve věci obžalovaného J. Ch. rozhodl Okresní soud v Kladně již jednou a to rozsudkem ze dne 7. 12. 2017 spisové značky 1T 53/2017. Tento rozsudek soudu prvního stupně byl usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 5. 4. 2018 spisové značky 12To 85/2018 zrušen a soudu prvního stupně bylo uloženo, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. Mimo jiné bylo soudu prvního stupně uloženo, aby byla vyslechnuta znovu znalkyně, která vypracovala na poškozenou psychologický znalecký posudek a to Mgr. Romana Hübnerová. Dále bylo uloženo, aby byla opětovně znalkyně vyslechnuta k otázce, zda symptomy detekované u poškozené svědčí pro přítomnost syndromu týrané ženy byly způsobeny traumatizací pramenící ze soužití s obžalovaným nebo celkovým vývojem osobnosti poškozené od raného dětství do současnosti či jinými vlivy, tím spíše za situace, kdy znalec psychiatr konstatoval, že osobnost poškozené, u níž shledal posttraumatickou stresovou poruchu, byla již dříve akcentována a existovala u ní též traumatizace z minulosti.
12. Znalkyně Mgr. Hübnerová skutečně k této otázce soudem prvního stupně znovu vyslechnuta byla a uvedla, že nevidí žádné rozpory mezi svými závěry a závěry MUDr. Vlastimila Tichého, znalce psychiatra. Mezi dobou jejího vyšetření a dobou, kdy vyšetřoval poškozenou MUDr. Tichý, byla určitá časová prodleva, kdy došlo u poškozené ke snížení projevů posttraumatické stresové poruchy, tedy syndromu týrané osoby, kterou v době vyšetření popsala ona. Jak zdůraznila ve svém posudku, jednalo se i před soužitím s obžalovaným Ch. z hlediska poškozené o osobu, která má diagnózu poruchu osobnosti, to znamená, že má určité klinické projevy, které znalkyně popsala. Není možné objektivními metodami rozlišit, jaká část poruchy osobnosti byla akcentována soužitím s obžalovaným Ch., nicméně je evidentní a lze dokázat a v době vyšetření to popsala i metodami, které jsou validní, že vzájemné soužití s obžalovaným Ch. zanechalo klinické stopy v obraze poškozené. To jsou příznaky posttraumatické stresové poruchy, tzv. PTSP. Lze pouze říci, že stopy neadekvátního vývoje jednáním obžalovaného u poškozené vznikly. Již před vzniklou kauzou byla věrohodnost poškozené jak obecná, tak specifická snížena a to vlivem poruchy osobnosti. Není možné

numericky vyčíslit a tím objektivně zodpovědět otázku, jak zřejmě naznačuje krajský soud, nelze rozdělit, jestli například 60 % poruchy osobnosti je vrozené nebo získané vyrůstáním v sociopatické rodině a 40 % vzniklo přímým jednáním obžalovaného. Z klinického hlediska nejsou znalci psychologové schopni rozlišit, jaká procentuální část, pokud jde o poškozenou, nezralou osobnostně postiženou, sociálně zatíženou osobu, která prožila neadekvátní, nezralý vztah, který na ní zanechal stopy a jaká část vznikla z jiných důvodů, pokud jde o charakteristiku psychického stavu poškozené. U poškozené jsou viditelné klinické stopy, neurotická triáda. Poškozená podle znalkyně je osoba, o které nechce říci, že by byla poznamenána rodinou, v každém případě opět ale nelze procentuálně rozlišit, jak na ni zapůsobila rodina a jak obžalovaný, ale soužití s obžalovaným bylo každopádně pro ni natolik stresující, že u ní vznikla neurotičnost osobnosti, kterou v klinickém obraze lze charakterizovat jako traumatizovanou. Znalec psychiatr pak musí tomuto závěru dát rozměr klinického obrazu.

13. Z popisu výpovědi znalkyně tak, jak ji učinila u hlavního líčení dne 7. 6. 2018 je zjevné, že její závěry jsou shodné s těmi, které učinila již v průběhu přípravného řízení a to v písemně zpracovaném znaleckém posudku a ve své výpovědi před soudem, pouze je blíže vysvětlila, rozvedla a odpověděla na otázku krajského soudu tak, jak je popsána shora. Již v průběhu řízení před vyhlášením prvního odsuzujícího rozsudku znalkyně uzavřela, že se nedá stanovit, do jaké míry je psychický stav poškozené zapříčiněn soužitím s obžalovaným, nicméně je jasné, že jednání obžalovaného mělo na poškozenou takový vliv, že poškozená při vyšetření jasně vykazovala znaky týrané osoby.
14. Ve svém zrušujícím rozhodnutí tak, jak je popsáno shora, uložil Krajský soud v Praze dále soudu prvního stupně, aby v této souvislosti vyslechl i znalce psychiatra MUDr. Vlastimila Tichého, který vypracoval v průběhu přípravného řízení na poškozenou psychiatrický znalecký posudek, jeho doplněk a učinil k nim výpověď před soudem před vyhlášením prvního odsuzujícího rozsudku. Znalec MUDr. Tichý byl soudem opětovně u hlavního líčení podle pokynů obsažených v rozhodnutí Krajského soudu v Praze vyslechnut a ve své výpovědi dne 7. 6. 2018 u hlavního líčení, když byl předtím přítomen výpovědi znalkyně Mgr. Romany Hübnerové, uvedl, že souhlasí s tím, co Mgr. Hübnerová vypověděla. Důležitým faktorem je to, že i když neměl k dispozici posudek doktorky Hübnerové předtím, než vypracoval písemný znalecký posudek svůj a vypověděl před soudem, jsou závěry v podstatě úplně stejné. Jde o závěry dvou nezávislých odborníků a svědčí pro to, že závěry jsou podle klinických zkušeností správné. I on uzavřel, že osobnost poškozené P. ■■■■■ je akcentovaná, což určitým způsobem predisponuje ke zvýšené reaktivitě na výrazné stresy, dále znalec uvedl traumatizaci z dětství poškozené, dále byla poškozená traumatizována předchozím partnerem a pak soužitím s obžalovaným. Jak již konstatovala Mgr. Hübnerová, nelze kvantitativně vyznačit, jaká traumatizace se jakým podílem zúčastnila na tom skutečném stavu poškozené. Znalec zdůraznil, že on vyšetřoval poškozenou jako poslední, když již nežila s obžalovaným a došlo k výraznému zlepšení jejího stavu. To je jev, který je pozorován znalci v klinické praxi obecně a potom probíhajícím trestním řízením došlo k určitému zhoršení obtíží připomenutím traumatických zážitků. Syndrom týrané ženy není pojem psychiatrický, ale psychologický, u poškozené se dá říci, že posttraumatická stresová porucha trvala od počátku soužití, kdy byla tzv. akutní reakce na stres při soužití s obžalovaným a v době vyšetření znalcem MUDr. Tichým v roce 2016 již byla porucha v lehčí formě, takže se dá říci, že posttraumatická stresová porucha byla u poškozené přítomna až do doby jeho vyšetření poškozené. Posttraumatický syndrom je reakce na stres. Dlouhodobé stresory mají na člověka takový vliv, že běžnými adaptačními mechanismy psychickými není schopen se s nimi vyrovnat. V tomto případě to byl u poškozené v podstatě permanentní stres. Takové osobnosti jako je poškozená, jsou náchylnější k posttraumatické poruše a tam byla zvýšená citlivost k této poruše u poškozené i vlivem předchozích traumatizací. Znalec pak podrobně vysvětlil, z jakých podkladů vycházel při stanovení svých závěrů.
15. Znalec psychiatr MUDr. Vlastimil Tichý tedy rovněž potvrdil závěry, které vyslovil v písemně zpracovaném znaleckém posudku, jeho doplněk a ve své výpovědi ještě před vyhlášením prvního

rozsudku soudu prvního stupně ve věci obžalovaného. Potvrdil, že v souvislosti s jednáním obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, u které však nelze početně určit, jak velkou měrou se na ní podílelo jednání obžalovaného, avšak znalec potvrdil stejně jako v řízení před prvním odsuzujícím rozsudkem, že kromě jednání obžalovaného na vzniku posttraumatické stresové poruchy se nemohl podílet v okolí poškozené nikdo jiný a žádné jiné skutečnosti, které by mohly poruchu u poškozené vyvolat. V závěrech se tedy shodoval s tím, co uvedla znalkyně Mgr. Romana Hübnerová.

16. Oba znalci byli vyslýcháni k problematice obžalovaného a zejména k problematice poškozené ještě u hlavního líčení dne 10. 7. 2018. To proto, že Krajský soud v Praze ve svém usnesení ze dne 5. 4. 2018 spisové značky 12To 85/2018 uložil dále soudu prvního stupně, aby byl u hlavního líčení vyslechnut bývalý přítel poškozené P. F. M. F. Dále Krajský soud v Praze uložil soudu prvního stupně, aby byl vyslechnut současný přítel poškozené P. F. F., oba muži za přítomnosti obou znalců Mgr. Romany Hübnerové a MUDr. Vlastimila Tichého. Jak bylo zjištěno, poškozená P. F. žádného přítele v současné době nemá. Soud proto ve smyslu pokynů obsažených v rozhodnutí Krajského soudu v Praze vyslechl jako svědka M. F. v přítomnosti obou znalců Mgr. Romany Hübnerové a MUDr. Vlastimila Tichého tak, jak to soudu prvního stupně bylo uloženo a pak soud prvního stupně provedl další opakovaný výslech obou znalců, kteří se měli podle závěru Krajského soudu v Praze opětovně vyjádřit a zaujmout jednoznačné stanovisko k tomu, jestliže u poškozené dovodili znaky posttraumatické stresové poruchy, z čeho konkrétně pramení a dále objektivizovat, jestli symptomy týrané osoby u poškozené vznikly v důsledku jejího soužití s obžalovaným nebo zda mohly vzniknout jindy a jiným mechanismem a ještě podrobněji objasnit, jak tyto souvisí s poruchou a akcentací její osobnosti.
17. Svědek M. F. u hlavního líčení vypověděl, že žil s poškozenou po dobu téměř pěti roků v roce 2005 až 2010. Žili ve společné domácnosti. Žádné závazky mezi nimi nejsou. Od té doby měl pouze jednu známost a tu má stále. Než měl soužití s poškozenou F., měl také partnerku. Kromě P. F. nežil s žádnou ženou ve společné domácnosti. Jeho nynější partnerka je klidnější, než byla P. F., byla vznětlivá, ze strany poškozené došlo i k jeho napadení, ale on ji napadl také, bylo to vzájemné. Soužití ukončila P. F. Řekla mu, že si našla přítele. Tím přítelem byl obžalovaný J. Ch. S obžalovaným se stýkal. Na chvíli bydleli všichni pohromadě. Přišlo mu, že měli s P. F. úplně normální vztah. S Ch. rovněž. Párkrát je po rozchodu i potkal, vypadali zcela normálně. V průběhu let potkal poškozenou asi třikrát, jednou mu psala, že jí obžalovaný ubližuje, ale on jí na to řekl, že je mu to líto, ale že s tím nemá nic společného, že už spolu nejsou pět let. Naposledy mu psala, že se má dostavit k soudu, že je to kvůli tomu, že podala žalobu na obžalovaného kvůli týrání. Jinak ho poškozená nekontaktovala.
18. Poté, co si Mgr. Hübnerová a MUDr. Tichý vyslechli výpověď M. F., oba učinili závěr, že výpověď svědka je naprosto v kontextu s nálezy, které učinili a vypověděli k nim při svém slyšení u hlavního líčení dne 7. 6. 2018.
19. Výpověď svědka M. F. pak soud hodnotil tak, že svědek nepotvrdil, že by on mohl být osobou, která měla podíl na vzniku posttraumatické stresové poruchy u poškozené, neboť jak sám svědek vypověděl, dospěl k závěru, že on a poškozená měli v podstatě normální vztah, chování poškozené od současné partnerky svědka se liší pouze v tom, že jeho nynější partnerka je klidnější, než byla P. F. P. F. byla vznětlivá. Žádné jiné skutečnosti, které by podle svědka svědčily o tom, že soužití nebylo „v normálu“, svědek neuvedl. To, pokud jde o jeho soužití s poškozenou P. F.
20. Na návrh obhájce a obžalovaného ještě soud nad rámec pokynů obsažených ve zrušujícím usnesení Krajského soudu v Praze provedl důkaz telefonickým spojením se s PhDr. Marcelou Pospíšilovou, psycholožkou, ke které poškozená P. F. údajně nyní dochází. PhDr. Marcela Pospíšilová telefonicky sdělila soudu, že skutečně P. F., narozena [redacted], je její pacientkou, která pravidelně dochází do psychologické ordinace. Dochází tam nejen sama,

ale i se svou dcerou V [REDACTED] a i se synem D [REDACTED]. Pravidelně navštěvovala ordinaci v roce 2015, 2016, 2017 i v roce 2018. PhDr. Pospíšilová uvedla přesná data, kdy byla poškozená P [REDACTED] F [REDACTED] v její ordinaci kvůli svým problémům a kdy kvůli problémům dětí. Lékařka dále uvedla, že P [REDACTED] F [REDACTED] si sama stanovuje termíny návštěv u ní podle toho, jak má možnost k lékařce se dostavit. Ona sama má k dispozici znalecký posudek, který vypracovala Mgr. Romana Hübnerová v předmětné trestní věci a souhlasí s ním, domnívá se však, že poškozená jeví hlubší „postižení“ v souvislosti s tím, že měla být týrána, než uzavřela Mgr. Hübnerová. Poškozená se jí jeví jako pravdomluvná, svěruje se se svým životem, odevzdala jí písemně zpracovaný životopis, velice podrobný, přibližně o třiceti stránkách.

21. PhDr. Pospíšilová tedy potvrdila, že poškozená stále navštěvuje ordinaci psychologa a to poměrně pravidelně a to od roku 2015 v podstatě až dosud. Stav poškozené dokonce hodnotila PhDr. Pospíšilová tak, že ve srovnání se závěry psychologického znaleckého posudku Mgr. Hübnerové z předmětné trestní věci, který má k dispozici, jsou velmi mírné, že sama se domnívá, že poškozená jeví „hlubší“ postižení v souvislosti s tím, že měla být týrána obžalovaným.
22. I ve světle shora popsáných skutečností, po dokazování, které bylo provedeno soudem prvního stupně po zrušujícím rozhodnutí Krajského soudu v Praze ve vztahu k prvnímu odsuzujícímu rozsudku mohl soud učinit závěr, že závěry znalkyně psycholožky Mgr. Romany Hübnerové PhD. musí soud hodnotit tak, že z nich vyplývá, že poškozená nemá sklony ke konfabulacím, nevyplyvá z nich, že by poškozená úmyslně popisovala chování obžalovaného tak, co by neodpovídalo skutečnosti, i když specifickou věrohodnost poškozené hodnotila znalkyně v souvislostmi se skutečnostmi, které u poškozené zjistila tak, jak jsou popsány shora. Nicméně znalkyně opakovaně potvrdila, že poškozená je jednoznačně týranou osobou. Závěry psychologického znaleckého posudku a výpovědi znalkyně Mgr. Hübnerové potvrzují věrohodnost výpovědi poškozené tak, jak je popsáno shora. Potvrzují i přítomnost znaků týrané osoby u P [REDACTED] F [REDACTED] a to jak vyplývá z popisu výpovědi znalkyně tak, jak je učinila u hlavních líčení po zrušujícím rozhodnutí Krajského soudu v Praze za situace, kdy rozhodující vliv na tento stav poškozené mělo jednání obžalovaného J [REDACTED] Ch [REDACTED]. To i přesto, že znalkyně nemohla početně stanovit míru traumatizace poškozené pramenící ze soužití s obžalovaným nebo pramenící z celkového vývoje osobnosti poškozené od raného dětství do současnosti, když jasně metodami, které znalkyně popsala, zjistila, že vzájemné soužití s obžalovaným Ch [REDACTED] u poškozené zanechalo klinické stopy v obraze poškozené, což jsou příznaky posttraumatické stresové poruchy tzv. PTSP.
23. Na poškozenou byl vypracován i psychiatrický znalecký posudek. Byl vypracován i jeho doplněk a znalec, doktor Vlastimil Tichý, byl vyslechnut k písemně zpracovanému znaleckému posudku a jeho doplnku u hlavního líčení tak, jak je uvedeno již shora a to již před vyhlášením prvního odsuzujícího rozsudku ve věci obžalovaného. Z těchto důkazů soud zjistil, že poškozená netrpí ani netrpěla duševní chorobou ve vlastním slova smyslu v době spáchání činu. Jako reakce na psychické a fyzické ataky ze strany obžalovaného u ní došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, kterou lze hodnotit jako újmu na zdraví. V důsledku této poruchy byla omezena po dobu delší šesti týdnů od listopadu 2010 až do vyšetření 11. 2. 2016, kdy došlo k pozvolnému zlepšování stavu. Znalec u hlavního líčení ještě zkonstatoval, že po rozchodu s obžalovaným se stav poškozené postupně začal zlepšovat. V únoru 2014 se s ní obžalovaný rozešel definitivně. 1. 12. 2014 nastoupil výkon trestu a byl propuštěn 1. 6. 2015. Poté měla od něho poškozená několik hovorů. Obžalovaný jí vyhrožoval, že ji udá na OSPOD, což vedlo k přechodnému zhoršení stavu poškozené. Při vyšetření poškozená uvedla, že je na 25% obtíží, které měla při vzájemném soužití s obžalovaným. Když poškozenou vyšetřoval, navštěvovala psychoterapeutku, což může vést k tomu, že zákonitě se při psychoterapii vytahují nepříjemné věci, které z ochranných důvodů byly zasunuty v podvědomí. Může se stát, že se při psychoterapii ožívují určité věci, i u osob postižených posttraumatickou stresovou poruchou a lidé se přechodně zhorší. To protože se jim obecně připomínají věci, které se udály a oni to znovu prožívají, byť v menší formě. To platilo i pro poškozenou P [REDACTED] F [REDACTED] v době, kdy ji znalec vyšetřoval v roce 2016. Pokud

znalec uvedl, že u poškozené bylo zjištěno, že jako reakce na psychické a fyzické ataky ze strany obžalovaného došlo u ní k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, znalec uvedl, že osobnost poškozené P. F. už byla předtím akcentovaná, jsou uvedeny i nějaké traumatizace z minulosti a vyházel z toho, že nenašel v okolí poškozené v uvedeném období žádná jiná traumata, která by mohla vyvolat posttraumatickou stresovou poruchu poškozené.

24. Jak již bylo shora uvedeno, znalec MUDr. Vlastimil Tichý byl opětovně dvakrát vyslechnut poté, co první odsuzující rozsudek ve věci obžalovaného byl zrušen rozhodnutím Krajského soudu v Praze tak, jak je popsáno shora.

25. Již shora je uvedeno, jaký postoj MUDr. Vlastimil Tichý k věci zaujal poté, co mu byly položeny otázky, které soud prvního stupně měl znalci položit na základě usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 5. 4. 2018 spisové značky 12To 85/2018. I znalec MUDr. Tichý setrval na svých původních závěrech, ztotožnil se se závěry znalkyně Mgr. Romany Hübnerové PhD., psychologky, u jejíž výpovědi byl 7. 6. 2018 u hlavního líčení přítomen, vysvětlil metody, jaké používají znalci při stanovení diagnózy a jak postupoval i v případě poškozené P. F. a rovněž uzavřel, jak konstatovala psychologka, že nelze kvantitativně vyznačit, jaká traumatizace se jakým podílem podílela na skutečném stavu poškozené. Nicméně on uzavírá, že osobnost poškozené P. F. je akcentovaná, což určitým způsobem predisponuje ke zvýšené reaktivitě na výrazné stresy. Dále uvedl traumatizaci z dětství v nukleární rovině a dále byla traumatizována předchozím partnerem a pak soužitím s obžalovaným. Soužití s obžalovaným se nejvíce podílelo na vzniku posttraumatické stresové poruchy poškozené, neboť on vyšetřoval poškozenou jako poslední v době, kdy již nežila s obžalovaným a došlo k výraznému zlepšení stavu poškozené. To lze pozorovat i v klinické praxi obecně. U poškozené se dá říci, že posttraumatická stresová porucha u ní trvala od počátku soužití s obžalovaným a v roce 2016 už byla v lehčí formě, neboť soužití s obžalovaným už neprobíhalo.

26. Poté, co byl znalec rovněž přítomen výpovědi svědka M. F., uzavřel shodně s Mgr. Hübnerovou, že obsah výpovědi svědka tak, jak je popsán shora, je naprosto v kontextu s nálezy, které učinili oba znalci, tedy on, MUDr. Tichý, i Mgr. Hübnerová. Znalec uvedl, že trvá na svých závěrech, které učinil i předtím, než byl účasten výpovědi poškozeného M. F.

27. Z popisu závěru znaleckého psychiatrického posudku, jeho doplňku a výpovědi znalce před zrušujícím rozhodnutím Krajského soudu v Praze ve vztahu k prvnímu odsuzujícímu rozsudku soudu prvního stupně, i po jeho zrušení je zřejmé, že z nich nevyplývá nic, co by svědčilo o tom, že poškozená P. F. pokud vypovídala v přípravném řízení a u hlavního líčení tak, že usvědčovala obžalovaného z účasti na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku, by byla osobou nevěrohodnou. Naopak znalec potvrdil a to i při posledních hlavních líčeních, že v souvislosti s jednáním obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která vzhledem k tomu, že znalec v okolí poškozené v rozhodné době nezjistil žádné skutečnosti, které by ji mohly vyvolat, byla vyvolána jednáním obžalovaného tak, jak ho poškozená popisovala. Je nutné říci, že na posttraumatické stresové poruše se podílel i jiný vliv, neboť tomu tak u osobností, jakou poškozená P. F. je, bývá, byla tam zvýšená citlivost k poruše i vlivem předchozích traumatizací z dětství, od bývalých partnerů apod. To uvedl znalec u hlavního líčení dne 7. 6. 2018, nicméně dodal, že na vzniku posttraumatické stresové poruchy poškozené měl rozhodující vliv obžalovaný, neboť tato porucha trvala od počátku soužití, kdy se projevovala u poškozené tzv. akutní reakce na stres při soužití s obžalovaným a v době vyšetření znalce již byla porucha mírnějšího charakteru, když znalec poškozenou vyšetřoval v roce 2016. To již byla porucha v lehčí formě. To právě svědčí o tom, že posttraumatickou stresovou poruchu u poškozené vyvolalo zejména a právě jednání obžalovaného J. Ch.

28. Věrohodnost výpovědi poškozené vyplynula i z výpovědi její sestry V. F. Tato svědkyně, slyšena u hlavního líčení uváděla, že obžalovaného J. Ch. ani moc nezná, ví, že s ním sestra P. F. žila, že sestra má s obžalovaným dvě děti, ale jinak bližší okolnosti ohledně jeho soužití se sestrou moc neví, nikdy nebyla přítomna nějakému sporu mezi obžalovaným a sestrou, nic takového. Nikdy nebyla přítomna tomu, že by obžalovaný sestře

hrubě nadával nebo by ji fyzicky napadal. V její přítomnosti se obžalovaný choval slušně. Pouze svědkyně založila do spisu složku dokumentů, které jsou elektronickou komunikací mezi svědkyní a poškozenou P. F. Z této komunikace, resp. z výtisků o ní, vyplývá, že poškozená P. F. si sestře na jednání obžalovaného stěžovala, nikoli však, že by se obžalovaný proti ní dopouštěl fyzického násilí nebo hrubostí, ale zejména si stěžovala na chování obžalovaného z hlediska toho, že není s to finančně zabezpečit rodinu. Svědkyně uvedla, že sestra psala, že obžalovaný nepracuje, že ho musí živit, že pije, že kouří a že všechno platí ona. Ona sama půjčovala poškozené někdy peníze, půjčovala je jednou i obžalovanému.

29. Svědkyně tedy potvrdila, že P. F. si jí na chování obžalovaného stěžovala, byť to bylo z jiných důvodů, než pro skutečnosti popsané ve výroku rozsudku, tzn., že by si sestře stěžovala, protože se k ní obžalovaný chová hrubě, násilnický a týrá ji.

30. Stejně skutečnosti vyplynuly z výpovědí dalších svědků. V. M., matky poškozené, která vypověděla, že P. F., dcera, se jí o problémech soužití s obžalovaným svěřila až později, někdy v roce 2014. Říkala jí, že obžalovaný pije. Láhev od alkoholu sama svědkyně viděla v chatě v Ostrově při úklidu. P. F. se jí svěřila, že když spolu bydleli, měl jí fackovat a nadávat. Když byli na chatě v Ostrově, v jednom případě V. M. viděla, že má dcera modřinu na noze. Dcera si dále stěžovala, že obžalovaný jí neměl dávat peníze na domácnost. Jinak svědkyně V. M. uváděla, že nikdy nebyla přítomna tomu, že by obžalovaný dceři hrubě nadával nebo vůči ní užil fyzického násilí. Nicméně i výpověď této svědkyně svědčí o tom, že na chování obžalovaného, zejména v souvislosti s požíváním alkoholických nápojů a skutečnost, že obžalovaný se nestará dobře o rodinu, si jí poškozená P. F. stěžovala, rovněž viděla v jednom případě na těle poškozené modřinu. J. v F., otec poškozené, pak vypověděl, že ví o tom, že dcera měla známost s obžalovaným, ale blíže se s dcerou nestýká a nemohl se vyjádřit k okolnostem jejich soužití. Svědkyně H. Ch., matka obžalovaného, pak uvedla, že syn s P. F. u nich bydlel v roce 2013 asi po dobu 3 – 4 měsíců. Nevšimla si, že by se syn choval k poškozené špatně. Poškozená si jí nikdy nestěžovala na synova chování. Vycházela s ním celkem dobře. Poškozená se jí snažila pomáhat v domácnosti. Na podzim roku 2013 se jí svěřila, že s jejím synem již nechce být. Ani svědkyně H. Ch. nepotvrdila, že by byla někdy svědkem toho, že by se obžalovaný vůči poškozené dopouštěl násilí a to jak slovního, tak fyzického nebo jiných činů, které by představovaly týrání poškozené. Nicméně potvrzovala, že poškozená se jí svěřovala s tím, že chce s obžalovaným ukončit soužití. P. Ch., bratr obžalovaného, uvedl, že v roce 2013 nějakou dobu bydlel u rodičů. Žádných problémů v soužití obžalovaného J. Ch. s P. F. si nevšiml. Z výpovědí všech svědků pak vyplynulo, že při soužití obžalovaný s poškozenou měnili místa pobytu, zdržovali se u různých příbuzných. Zcela zjevně proto, že neměli dostatek finančních prostředků. I to poškozená uváděla jako problém soužití s obžalovaným, výčitky v tomto smyslu vyplynuly zejména z dokumentů o elektronické komunikaci mezi svědkyní V. F., sestrou poškozené, a P. F. tak, jak je popsáno shora. Stejně skutečnosti potvrdil i svědek R. K., který vypověděl, že dříve žil v obci Ostrov, kde po nějakou dobu bydleli obžalovaný s poškozenou. Žádných problémů v jejich soužití si nevšiml, překvapilo ho, když se dozvěděl o trestním stíhání, které podala P. F. Ví, že F. něco psala na sociální síť, že mu psala, ale nikdy u konfliktního jednání mezi obžalovaným a poškozenou nebyl. Obžalovaný s poškozenou si něco psali na facebooku, ale protože u toho nebyl, tak nemůže říct, je-li to pravdivé. Svědek K. tedy potvrdil soužití obžalovaného s poškozenou v rozhodné době i skutečnost, že se nějakým způsobem dohadovali psaním na facebook, ale sám jakožto svědek nikdy nebyl osobně přítomen nějakému nevhodnému chování obžalovaného vůči poškozené. Svědci M. T. a J. T., příbuzní poškozené, uváděli, že poškozenou s obžalovaným v roce 2011 nechali po nějakou dobu bydlet v domě. Dům má dvě samostatné části. Občas slyšeli z jejich bytu hádky. Neviděli, že by obžalovaný poškozenou fyzicky napadal nebo jí vyhrožoval. Svědci tedy potvrzovali konfliktní situace v soužití poškozené a obžalovaného tak, že slyšali hádky z jejich bytu. Rovněž tyto skutečnosti potvrzují

věrohodnost výpovědi poškozené P. F., pokud líčila skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku rozsudku. V neposlední řadě potvrzuje věrohodnost výpovědi poškozené i vytištěná facebooková komunikace mezi poškozenou a svědkem R. K., kde R. K. poškozené sděloval, že ví o tom, že obžalovaný se k ní nevhodně chová.

31. Všechny shora popsané skutečnosti hodnotil soud tak, že z věrohodných výpovědí P. F. vyplývá, že obžalovaný měl účast na skutkovém ději popsáném ve výroku rozsudku. Věrohodnost výpovědi pak vyplývá ze všech shora popsaných skutečností, zejména ze znaleckého posudku psychologického, jeho doplňku a výpovědi znalkyně a znaleckého posudku psychiatrického, jeho doplňku a výpovědi znalce. V neposlední řadě ze všech dalších shora popsaných důkazů podpůrně vyplývá věrohodnost výpovědi poškozené a naopak nevěrohodnost výpovědi obžalovaného, pokud svoji účast na skutkovém ději tak, jak je popsán ve výroku rozsudku, nedoznával.
32. Soud proto mohl učinit závěr, že obžalovaný v rozhodné době a na rozhodných místech po dobu několika let týral svoji družku P. F. a matku svých dětí, s níž žil ve společné domácnosti, zacházel s poškozenou ponižujícím a hrubým způsobem, opakovaně jí vyhrožoval zabitím a ke zdůraznění výhružky také použil kuchyňského nože, kterým mířil proti jejímu tělu, dále ji násilím proti její vůli donutil k pohlavnímu styku. U poškozené se v důsledku jednání obžalovaného rozvinula posttraumatická stresová porucha, v důsledku které byla poškozená omezena v běžném způsobu života po dobu nejméně šesti týdnů, dokonce po dobu několika roků.
33. Pokud soud učinil tento závěr, musel učinit i ten, že obžalovaný jednáním popsáním ve výroku rozsudku jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví. Jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a dále jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a čin spáchal se zbraní (nožem). Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkových podstat o zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) trestního zákoníku, zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.
34. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictvím odvětví psychiatrie a sexuologie a z výpovědi znalce doktora Ludka Daneše u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný se činu dopustil za stavu, kdy netrpěl žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného byly zachovány v plné míře. Pokud se trestné činnosti dopustil, nebylo to motivováno chorobným stavem. Pokud se trestné činnosti dopustil, svoji roli v tom mohly sehrát opakované neshody ve vztahu, určitý sklon k nezdrženlivosti obžalovaného, která se projevuje mimo jiné v zálibě v lehce sadomasochistických praktikách sexuálních. Jeho pobyt na svobodě není pro společnost nebezpečný a znalec proto nenavrhoval žádné léčebné opatření.
35. Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictvím odvětví psychiatrie a sexuologie a výpověď znalce hodnotil soud tak, že obžalovaný se trestné činnosti tak, jak je popsáno shora, dopustil jako plně trestně odpovědný.
36. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v porušení zájmu společnosti na ochraně řádného soužití osob, jejich svobodného rozhodování, zdraví, života, majetku, svobodného rozhodování nejen o způsobu soužití, ale i o sexuálních otázkách, přičemž její stupeň je zvyšován skutečností, že obžalovaný protiprávní stav udržoval značně dlouhou dobu.
37. K poslední uvedené skutečnosti přihlížel soud jako k přitěžující okolnosti na straně obžalovaného při ukládání trestu. Dále jako přitěžující okolnost na straně obžalovaného hodnotil soud skutečnost, že ukládal obžalovanému trest jako souhrnný, tedy i za další trestnou činnost, která byla kvalifikována jako přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, za který byl obžalovaný odsouzen rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 5 ve věci sp. zn. 2 T 132/2014, tak jak je podrobně popsáno ve výroku rozsudku. Vzhledem k tomu, že soud ukládal obžalovanému trest jako souhrnný a souhrnný trest musí být přísnější než je trest, který

byl obžalovanému uložen předchozím rozhodnutím, (ve věci obžalovaného rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 2 T 132/2014 byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody), nemohl soud obžalovanému uložit jako souhrnný jiný trest, než nepodmíněný trest odnětí svobody. Rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 5 označeným ve výroku rozsudku byl za spáchání přečinu podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku obžalovanému J. Ch. uložen nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 6 měsíců, který již obžalovaný vykonal. S ohledem na uvedené skutečnosti, jak bylo uvedeno, musel obžalovanému soud uložit nepodmíněný trest odnětí svobody. Nicméně s ohledem na okolnosti polehčující, které u obžalovaného shledal soud v tom, že jednáním obžalovaného nebyla poškozená P. F. kromě posttraumatické stresové poruchy způsobena žádná hmatatelná fyzická újma na zdraví, případně na majetku a od spáchání trestné činnosti uplynula značně dlouhá doba (uplynula doba kolem pěti a půl roku od spáchání skutku a doba kolem tří a půl roku od toho, kdy poškozená P. F. od skutku učinila oznámení na policii). Učinila tak až po výkonu trestu odnětí svobody ve výměře šesti měsíců obžalovaným v roce 2015 a od té doby se žádného závadného chování vůči poškozené obžalovaný J. Ch. nedopustil. Dokonce ani žádného problematického chování, které by souviselo s tím, že J. Ch. má s poškozenou P. F. dvě nezletilé děti, o které, protože to poškozená P. F. nechce (ani poté, co se obžalovaný vrátil z výkonu trestu to nechtěla), obžalovaný neprojevuje zájem, který by souvisel s jakýmkoli protispolečenským chováním nebo jednáním obžalovaného, J. Ch. vyhovuje v podstatě přání poškozené, lze učinit závěr, že účelu trestu u obžalovaného bude dobře dosaženo i uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody kratšího trvání. Podle názoru soudu všechny popsané okolnosti případu a to zejména délka doby, která uplynula od spáchání trestné činnosti obžalovaným, skutečnost, že obžalovaný od ukončení trestné činnosti vůči poškozené se nedopouští žádného protispolečenského chování, nenavazuje s ní nedovolené ani jiné kontakty a to ani ohledně nezletilých dětí a ve vztahu k poškozené se chová řádně, odůvodňují uzavřít, že je možné u obžalovaného tentokrát přistoupit ve smyslu § 58 odst. 1 trestního řádu k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby § 185 odst. 2 trestního zákoníku, podle kterého soud obžalovanému trest ukládal. S ohledem na popsané okolnosti případu obžalovaného by uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody nejméně ve výši dvaceti čtyř měsíců (na dolní hranici zákonné sazby ustanovení § 185 odst. 2 trestního zákoníku), by bylo opatření vůči obžalovanému příliš tvrdé. Bylo by to opatření vůči obžalovanému nepřiměřeně přísné. Soud je toho názoru, že nápravy obžalovaného lze dosáhnout i uložením nepodmíněného trestu kratšího trvání a to ve výměře dvanácti měsíců.

38. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou tak, jak to odpovídá zákonu, neboť nesplňuje podmínky pro zařazení pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou.
39. Ve smyslu zásad pro ukládání souhrnného trestu musel soud podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušit výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 132/2014, jakožto zrušit i všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu tak, jak je podrobně popsáno ve výroku rozsudku.
40. P. F. se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody. Vyčíslila nemajetkovou újmu, která jí údajně jednáním obžalovaného vznikla. Nárok na náhradu škody uplatnila v konkrétní částce 71 602 Kč. Poškozená však v uplatněném nároku na náhradu škody nijak podrobněji nevysvětlila, proč uplatňuje nárok na úhradu nemajetkové újmy právě v této částce. Pouze obecně uváděla, že újma, která jí vznikla, vyplývá ze znaleckého posudku a jeho doplňku, kde bylo znalcem konstatováno, že u poškozené se v důsledku jednání obžalovaného vyvinula posttraumatická stresová porucha středního stupně, která se ke dni vypracování posudku drobně oslabila, nicméně bylo poškozené způsobeno trauma, kvůli kterému se domnívá, že má nárok na úhradu nemajetkové újmy. Poškozená uvedla, že neuplatňuje nárok titulu ztížení společenského uplatnění, což je zjištělná skutečnost v rámci znaleckého zkoumání objektivně, neboť ke snížení společenského uplatnění poškozené v důsledku jednání obžalovaného vlastně

nedošlo. Pouze požaduje odškodnění duševních útrap, kterých si cení právě na uvedenou částku. Soud odkázal poškozenou s jejím nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení, neboť ke zjišťování skutečné výše nároku poškozené na úhradu nemajetkové újmy, která jí vznikla v důsledku jednání obžalovaného, by musel provádět další dokazování, které přesahuje potřeby trestního stíhání a podstatně by jej protáhlo. Zejména by musel soud znaleckým zkoumáním stanovit výši částky, která by představovala náhradu duševních útrap poškozené, které jí mohl obžalovaný jednáním popsaným ve výroku rozsudku způsobit. Takové dokazování přesahuje potřeby trestního stíhání a podstatně by jej protáhlo, a proto soud o nárocích poškozené na náhradu škody rozhodl ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu a odkázal ji s nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 10. července 2018

JUDr. Jiřina Říhová, v.r.
předsedkyně senátu